

[NASPIŻOWANIE *sb n*

A sg naspiżowani(e).

Sł stp, Cn brak.

Zaopatrzenie, wyżywienie [czego]: Y będzie ona żywność za na spiżowanie ziemi [Et sit cibus in deposito pro terra] na fiedm lat głodu ich BudBib Gen 41/36 (Linde s.v. naspiżować).

Cf **NASPIŻOWAĆ**

FP